

der bestandig har været Talsmænd for at lægge saa meget af Byrden saa langt ned som paa nogen Maade muligt for at lette Byrderne for dem, der er allerhøjest oppe. Det samlede Resultat er jo, at der efter Forslaget bliver 7 Mill. Kr. Skattelettelse. Disse 7 Millioner tilvejebringes ved Ændring af Fradragsreglerne, i første Række for de børnetalrige Familier, i anden Række for hele Gruppen af Familier med nogenlunde beskedne Indkomster. Dette Beløb opvejes ved 1 Million paa de højeste Indkomster, 2 Millioner paa de højeste Formuer, 1½ Million i Kraft af Reglerne om Selskabers Beskatning af udenlandsk Fortjeneste, 1 Million ved Ændring i Skalaen for Selskabsbeskatningen — mildere dog ogsaa efter dette Forslag, end den var blevet efter den Ordning, som gennemførtes i 1922 — og endelig Resten gennem Ændringen af Reglerne for Fradrag af Formueskatten.

Det ærede Medlem sagde nu, at det var paakrævet i dette Øjeblik at komme til en Nedsættelse af Skatterne, hvis det var muligt, og den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti sluttede sig til denne Udtalelse. Jeg kan for mit Vedkommende ogsaa fuldkommen slutte mig til den. „Hvis det er muligt“ — dette Forbehold tog begge de sidste ærede Talere —, er det paakrævet, at de Forandringer, der i dette Øjeblik foregaar i vore økonomiske Forhold i det hele taget, følges ikke blot af en Nedgang i Udgifterne for Staten, hvad de givet gør, men saa vidt muligt ogsaa af en Nedsættelse af selve Skattetaksterne. At der kommer en Nedgang i Statens Indtægter, derom kan jo ingen være i Tvivl, men i alle Tilfælde maa det haabes, at den ogsaa kan give sig Udtryk i en virkelig Nedsættelse af selve Skattebeløbene, saaledes som de opkræves. Jeg maa imidlertid sige, at med saa overmaade megen Styrke synes det mig ikke, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard egentlig kan fremføre denne Betragtning og heller ikke hans Medhjælper fra Skattelovgivningen i 1922, det ærede Medlem Hr. Korsgaard. Baggrunden for Kravet nu er jo de Ændringer, som følger af Kronekursens Forandring, men paa et givet Tidspunkt og netop paa det Tidspunkt, da de ærede Medlemmer sidste Gang beskæftigede sig i stort Omfang med Skattelovgivningen, havde vi oplevet Bevægelser af nogenlunde tilsvarende Karakter. Vi stod saaledes, at paa et givet Tidspunkt i den Tid, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sad som Leder af vore Finanser, var Kronen nede omkring ved de 50, og derpaa steg den til omkring 82, altsaa forholdsmæssigt en Stigning

ikke meget forskellig fra den, der har fundet Sted i det sidste Aars Tid. Paa det Tidspunkt kunde man da ogsaa med en vis Ret have sagt: Nu maa Forholdene ligge saaledes for Staten, at vi nu kan gaa ned. Just paa det Tidspunkt fik vi imidlertid en hel lille Byge af Skattelove med stærk Bevægelse opad. Dette skal dog ikke skille os med Hensyn til Stillingen til, hvad der nu foregaar. Det, der nu foregaar, kræver ganske naturligt en Nedsættelse af Skatterne. Derimod bliver vi unægtelig uenige, naar man saa spørger: Skal denne Nedsættelse foregaa paa de direkte Skatter, eller skal den foregaa paa de indirekte Skatter? De to ærede Ordførere for det konservative Folkeparti og Partiet Venstre har sagt: I første Række paa de direkte Skatter, og saa kan der maaske, forstod jeg de ærede Medlemmer, falde lidt af til det andet ogsaa. Jeg for min Del siger: I første Række paa de indirekte Skatter, og kan der saa falde noget af, skulde vi blive saa velhavende, at der kan falde noget af til de direkte Skatter, skal vi ogsaa gerne være med til dette. Jeg havde det Indtryk, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard havde faaet et glad Haab om, at vi kunde stille os ved hans Side ved at tage det paa den modsatte Maade, idet han mente, at en Udtalelse af os i Betænkningen om, at ogsaa vi mente, at de direkte Skatter var velegnede til at afbalancere Statsbudgettet de enkelte Aar, betød, at vi kunde slutte os til den Betragtning, at det skulde i første Række være paa disse, at Nedgangen skulde foregaa. Det skal det ærede Medlem ikke lægge ind deri. Den Gang, vi sidst afbalancerede, var, da den store Skatteforandring foregik. I det ærede Medlems Tid afbalancerede vi opad med de indirekte Skatter, først og sidst, og dette maa i hvert Fald bringes i Orden, før man kan bruge det nuværende Skattegrundlag til den Art af Afbalancering, som der her er Tale om. Men endelig tror jeg, at det ærede Medlem med os vil være enig i, at den paagældende Paragraf, hvad enten den beholder sin nuværende Karakter eller faar en mere omfattende Karakter, kun vil kunne benyttes til en Afbalancering paa de nogenlunde almindelige Svingninger fra Aar til Aar, men ikke vil være egnet til, at man ved Hjælp deraf kan foretage de mere gennemgribende Forandringer i Skattesystemet, der kan blive Brug for paa Tider, hvor det enten er muligt i væsentlig Grad at nedsætte eller nødvendigt i væsentlig Grad at gaa opad. Og hvis den direkte Beskatning skal bruges til en saadan Afbalancering, kan det jo